

Nr 310.

Av herr Nilsson i Landeryd m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 77, med förslag om ändringar i vissa delar av gällande telefon- och telegrafreglementen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 77 till innevarande års riksdag föreslås en del ändringar i gällande telefon- och telegrafreglementen i avsikt att genom höjning av vissa avgifter till telegrafverket neutralisera den ökning i utgifter, som verket får vidkännas på grund av nu rådande högkonjunktur beträffande både material och arbete. Enligt detta förslag skulle abonnentsavgifterna höjas på följande sätt

40 kronors abonnemang höjes med 25 % till.....	50 kronor
60 » » » » 33 $\frac{1}{3}$ % till	80 »
90 » » » » 44,4 % »	130 »
120 » » » » 50 % »	180 »

De ändringar som föreslås äro icke avsedda att hava permanent natur, utan skola endast gälla till den 1 April 1920. Att en dylik åtgärd är nödvändig, om man vill att verket själf skall bära kostnaden för driften, framgår av de materialpriser, som äro intagna i propositionen, men det gäller då att söka på bästa sätt avväga avgiftsbeloppen i avsikt att ernå jämlikhet och rättvisa emellan de olika abonnentgrupperna. Det kan ej med fog påstås, att nu gällande telefontaxa varit tillfredsställande i detta avseende. Enligt densamma åtnjuta abonnenter vid växelstationer med mer än 50 apparater 900 lokalsamtal samt avgiftsfria lands- och rikssamtal om året mot en avgift av 40 kronor. Abonnenterna vid dessa stationer äro befriade från alla kostnader för växling o. dyl. samt åtnjuta fria ledningar 500 meter från växelstationen. Vid växelstationer med mindre än 50 abonnenter få dessa själva vidkännas kostnaderna för lokal och betjäning vid växeln samt hela abonnentledningen, men äro dock, för en avgift av 40 kronor, endast berättigade till 600 avgiftsfria lands- och rikssamtal per år. Härtill komma visserligen fria samtal till obegränsat antal på växeln, men denna fördel uppväger ingalunda den sär-

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 4 saml. 130 häft. (Nr 310.)

skilda kostnad som de få vidkännas för växel och ledningar m. m., i synnerhet då de i många fall icke äro berättigade att utan särskild avgift komma till någon större ort. Emot detta kan möjligen invändas, att de små växelstationerna äro en dålig affär för telegrafverket på grund av de långa landsledningarna och det ringa abonnentantalet i glest befolkade trakter. Det bör då påpekas, att telefonen är ett av de förnämsta kommunikationsmedlen, och särskilt nödvändig för avlägsnare bygder inom vårt land, vilkas uppryckning och stöd är ett viktigt statsintresse. Man får därför icke enbart lägga den rena affärssynpunkten på dylika frågor utan också i någon mån tänka på allmänhetens behov. Vi anse därför, att rättvisa och billighet fordra, att abonnenter vid sådana växelstationer, där de själva äro skyldiga att vidkännas kostnaden för lokal och betjäning, härför böra äga fri samtalsrätt inom växeln, samt beträffande taxan i övrigt ställas lika med abonnenter vid större växelstationer.

Då enligt det föreliggande förslaget, avgifterna i den betalningsklass, som är avsedd till bostadsabonnemang ävensom näst efterföljande klass, äro oproportionellt höga jämfört med övriga klasser, föreslås, att avgiften för 900 samtal bibehålles vid 40 kronor samt att en ny klass därefter införes på sätt nedan anges. För att i någon mån göra det möjligt för abonnenter vid mindre växelstationer att komma i åtnjutande av den sänkning i samtalsavgiften, som avses i § 17 telefonreglementet, föreslås, att siffran 9 e. m. ändras till 8 e. m.

På grund av vad sålunda framhållits tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte för sin del föreslå följande ändringar i Kungl. Maj:ts förslag till ändring i vissa delar av telefonreglementet.

§ 10.

1. För fortlöpande abonnemang å huvudapparat erlagges dels inträdesavgift med 25 kr., dels ock årlig abonnemangavgift enligt vad i mom. 2 stadgas.

För abonnemang å huvudapparat av särskild typ samt å huvudapparat att uppsättas ombord å fartyg eller utomhus liksom ock för tillfälligt abonnemang å huvudapparat fastställer telegrafstyrelsen särskilda avgifter, och äger styrelsen jämväl bestämma, under vilka villkor abonnentapparat må av abonnenten upplåtas till begagnande av andra.

2. Abonnemangsavgift för fortlöpande abonnemang å huvudapparat utgår, för helt år räknad, enligt följande taxa:

I. Vid station, beträffande vilken telegrafverket vidkännes kostnaderna för lokal och betjäning:

för högst	900 lokalsamtal samt avgiftsfria lands- och rikssamtal om året	Kr. 40	(se anm.)
»	» 1,500	d:o	Kr. 60
»	» 2,500	d:o	» 80
»	» 5,000	d:o	» 130
»	över 5,000	d:o	» 180

Anmärkning. Lägsta abonnemangsklasserna 40 och 60 kronor äro avsedda för bostäder och få icke utan telegrafstyrelsens medgivande förekomma i lokal, som av närings- eller yrkesidkare användes för hans rörelses bedrivande. Telegrafverket förbehålles rätt att å varje huvudledning för lägsta klassens abonnemang intaga mer än en abonnentsapparat.

II. Vid station, beträffande vilken abonnenterna hava att vidkännas kostnaderna för lokal och betjäning, och där följaktligen lokalsamtal få utväxlas till obegränsat antal:

då inga avgiftsfria lands- eller rikssamtal få utväxlas	Kr. 30 (se anm.)
för högst 900 avgiftsfria lands- och rikssamtal om året	Kr. 40
» » 1,500	d:o » 60
» » 2,500	d:o » 80
» » 5,000	d:o » 130
» över 5,000	d:o » 180

Anmärkning. Lägsta abonnemangsklassen, 30 kronor, får, enligt telegrafstyrelsens bestämmande, förekomma:

1:o) vid station, där inkomsten av abonnemangsavgifter är så ringa, att för anläggningens ekonomiska bärighet måste förutsättas, att samtalsavgift erlägges för varje landssamtal;

2:o) vid station, som är ensam inom sitt taxeoråde eller belägen inom ett område, där i övrigt endast finnas fristående samtalsstationer eller stationer av det under 1:o) nämnda slag och således avgiftsfria landssamtal icke kunna utväxlas.

Om det antal samtal, som skall läggas till grund för bestämmande av abonnemangsavgiftens storlek, överstiger 10,000 om året, är abonnenten, om telegrafstyrelsen sådant påfordrar, pliktig erlagga avgift för abonnemang å ytterligare en huvudapparat.

Med samtal förstås i detta moment fullbordad koppling för avgående samtal.

§ 17.

För rikssamtal, som påbörjats mellan kl. 8 e. m. och kl. 7 f. m., utgör samtalsavgiften för varje påbörjad tidsperiod om tre minuter:

om avgiften per period enligt § 16 skulle utgjort	10 öre.....	10 öre
» » » » » » »	20 »	20 »
» » » » » » »	40 eller 50 öre	30 »
» » » » » » »	70 » 80 »	40 »
» » » » » » »	110 öre	60 »
» » » » » » »	140 »	70 »
» » » » » » »	190 »	90 »
» » » » » » »	240 »	120 »

Stockholm den 20 februari 1918.

Bernhard Nilsson.

C. O. Johanson.

E. Räf.

J. A. Jonsson.